

[Strona Główna](#) > ... > [Postępowanie Sądowe](#) > [Sprawy Cywilne](#) > [Doręczanie Pism Sądowych](#) > [Greece](#)

Doręczanie pism sądowych

Autor treści:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Grecja

1 Co w praktyce oznacza termin prawny „doręczenie”? Dlaczego do „doręczenia” dokumentów mają zastosowanie szczególne zasady?

„Doręczenie pism sądowych” w praktyce oznacza, że pisma sądowe w sprawach cywilnych i gospodarczych należy doręczyć stronom.

Doręczenie pism sądowych, zgodnie z definicją zawartą w przepisach prawnych, jest czynnością dokonywaną przez właściwe organy i osoby, w wyniku której adresaci pism uzyskują dostęp do ich treści. Jest to istotne z tego względu, że niedoręczenie pisma sądowego stronie postępowania może uniemożliwić tej stronie udział w rozprawie, co może skutkować wniesieniem nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Do doręczania pism sądowych mają zastosowanie szczególne zasady, ponieważ doręczenie stanowi wymóg niezbędny do wszczęcia postępowania przed sądem, który wynika z zasady kontradyktoryjności. Oznacza to, że strony muszą uzyskać dostęp do informacji na temat miejsca i terminu rozprawy oraz istotnych okoliczności faktycznych sprawy.

2 Jakie dokumenty wymagają doręczenia drogą formalną?

Do pism sądowych, które wymagają doręczenia drogą formalną, należą: pisma związane z powództwem, sprzeciw od wyroku zaocznego (oraz zarzuty dodatkowe), apelacja (oraz zarzuty dodatkowe), skarga kasacyjna (oraz zarzuty dodatkowe), skarga o wznowienie postępowania (oraz zarzuty dodatkowe), powództwo osoby trzeciej przeciwko prawomocnemu orzeczeniu (oraz zarzuty dodatkowe), skarga na czynności pozasądowe i sądowe (oraz zarzuty dodatkowe), pisma związane z interwencją główną lub uboczną, zawiadomienie o rozprawie oraz przypozwanie, wnioski o zastosowanie, uchylenie lub zmianę środków zabezpieczających, wnioski o wydanie lub uchylenie tymczasowego nakazu sądowego, potwierdzenie odroczenia w przypadku niezłożenia przez pozwanego powiadomienia o zamiarze skorzystania z prawa do obrony procesowej, wnioski o objęcie ochroną prawną w postępowaniu nieprocesowym, a także uchylenie lub zmiana wyroku, wezwanie na przesłuchanie lub odebranie oświadczenia z mocą przysięgi oraz wszystkie wyroki sądu (prawomocne i nieprawomocne).

3 Kto odpowiada za doręczenie dokumentu?

Za doręczenie pism sądowych odpowiada strona postępowania zgodnie z pisemnym zarządzeniem umieszczonym u dołu doręczanego dokumentu. Doręczenia dokonuje wspomniana strona osobiście lub za pośrednictwem swojego pełnomocnika albo, na wniosek tej strony, sędzia prowadzący sprawę lub – w przypadku sądu pierwszej instancji orzekającego w składzie wieloosobowym – prezes sądu (art. 123 kodeksu postępowania cywilnego – kpc). Pisma sądowe doręcza wyznaczony przez sąd komornik, w którego rewirze znajduje się miejsce zamieszkania lub siedziba adresata w chwili doręczenia (art. 122 ust. 1 kpc). Jeżeli doręczenie pism sądowych odbywa się pod nadzorem sądu, wówczas pisma może doręczać również komornik ds. karnych właściwy dla danego okręgu sądowego lub funkcjonariusz greckiej policji, strażnik leśny lub sekretarz urzędu gminy (art. 122 ust. 2 i 3 kpc). Ponadto w postępowaniu zabezpieczającym o miejscu i czasie rozprawy powiadamia się poprzez

doręczenie pisma wydanego przez sekretariat sądu, w którym określa się miejsce, termin i godzinę rozprawy, lub za pośrednictwem zaproszenia ze strony sekretariatu sądu przekazanego drogą telegraficzną lub telefoniczną. Sędzia może również zarządzić doręczenie odpisu wniosku wraz z wezwaniem (art. 686 ust. 4 kpc).

4 Ustalanie adresu

4.1 Czy krajowy organ, do którego zwrócono się z wnioskiem o doręczenie, z własnej inicjatywy próbuje ustalić miejsce pobytu adresata dokumentu, jeżeli wskazany adres jest nieprawidłowy? Zob. też informacje przekazane zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. c) rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów

Tak, w miarę możliwości.

4.2 Czy zagraniczne organy sądowe lub strony postępowania sądowego mają dostęp do krajowych rejestrów lub usług umożliwiających ustalenie aktualnego adresu zamieszkania danej osoby? Jeśli tak, to jakie rejestry lub usługi są dostępne i jakich procedur należy przestrzegać? Ile wynoszą ewentualne opłaty?

Nie, nie mają bezpośredniego dostępu.

Wszyscy obywatele zamieszkujący na terytorium Grecji są rejestrowani w bazie danych poszczególnych gmin (*dèmes*) za pośrednictwem właściwych urzędów stanu cywilnego. Krajowa baza danych zawiera natomiast wyłącznie dane na temat obywateli pełnoletnich, którzy zostali zarejestrowani na podstawie swojego dowodu osobistego lub paszportu, i jest aktualizowana w miarę potrzeb przez greckie gminy.

Baza danych jest dostępna dla obywateli (nieodpłatnie) wyłącznie za pośrednictwem publicznych spisów abonentów.

Obecnie trwa proces tworzenia i uzupełniania krajowego rejestru obywateli, który umożliwi ich identyfikację.

4.3 Jaki rodzaj pomocy w ustalaniu adresu na wniosek innych państw członkowskich zapewniają organy krajowe na podstawie art. 7 ust. 1 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów? Zob. też informacje przekazane zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów

Właściwa jednostka przyjmująca ustala adresy, wysyłając pisma do innych organów krajowych.

5 W jaki sposób dokument jest zwykle doręczany w praktyce? Czy istnieją alternatywne metody doręczenia (inne niż doręczenie zastępcze, o którym mowa w pkt 7 poniżej)?

Zazwyczaj stosowanym sposobem doręczania pism sądowych jest ich dostarczenie do rąk własnych adresata (art. 127 ust. 1 kpc), niezależnie od miejsca, w którym adresat przebywa (art. 124 kpc). Jeżeli jednak w miejscu doręczenia adresat ma miejsce zamieszkania, sklep, biuro lub zakład, które prowadzi samodzielnie albo z inną osobą lub w których pracuje jako pracownik umysłowy, fizyczny lub pomocnik, doręczenia nie można dokonać w innym miejscu bez jego zgody (art. 124 ust. 2 kpc). W odniesieniu do wszelkich alternatywnych sposobów doręczenia, z których można korzystać, przewidziano również możliwość doręczenia pism sądowych drogą pocztową bądź telegraficznie lub telefonicznie na podstawie dekretów wydanych na wniosek Ministra Sprawiedliwości, w których określony zostanie sposób doręczenia pism sądowych i poświadczenia doręczenia (art. 122 ust. 4 kpc).

6 Czy w postępowaniu cywilnym dozwolone jest elektroniczne doręczanie dokumentów (doręczanie dokumentów sądowych lub pozasądowych za

pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, takich jak poczta elektroniczna, zabezpieczone aplikacje internetowe, faks, SMS itp.)? Jeśli tak, w odniesieniu do jakich rodzajów postępowań przewiduje się stosowanie tej metody? Czy istnieją ograniczenia w zakresie dostępności lub dostępu do tej metody doręczania dokumentów w zależności od tego, kto jest adresatem (osoba wykonująca zawód prawniczy, osoba prawna, spółka lub inny podmiot gospodarczy, itp.)?

Pisma sądowe można również doręczać drogą elektroniczną, pod warunkiem że opatrzone je podpisem elektronicznym.

Pismo sądowe, które doręcza się drogą elektroniczną, uznaje się za doręczone, jeżeli nadawca otrzymał od adresata elektroniczne potwierdzenie odbioru, które musi zawierać zaawansowany podpis elektroniczny i które będzie stanowiło dowód doręczenia (art. 122 ust. 5 kpc).

Artykuł 122A kpc

1. Pismo sądowe może zostać doręczone także drogą elektroniczną przez wyznaczonego przez sąd komornika, w którego rewirze osoba fizyczna lub prawna będąca adresatem pisma ma w chwili doręczenia miejsce zamieszkania lub pobytu bądź siedzibę statutową.
2. Pisma procesowe można doręczać, zgodnie z ust. 1, także drogą elektroniczną, pod warunkiem opatrzenia ich kwalifikowanym podpisem elektronicznym zgodnie z art. 2 ust. 20 ustawy 4727/2020 (grecki dziennik urzędowy, seria I, nr 184). Pismo wysłane drogą elektroniczną uznaje się za doręczone wyłącznie wówczas, gdy komornik otrzymał elektroniczne potwierdzenie odbioru pisma opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym adresata zgodnie z art. 2 ust. 20 ustawy 4727/2020. Elektroniczne potwierdzenie odbioru należy dołączyć do protokołu doręczenia sporządzonego przez komornika zgodnie z art. 139 kpc, pod rygorem bezskuteczności doręczenia. Doręczenie uznaje się za bezskuteczne, jeśli doręczający nie otrzymał elektronicznego potwierdzenia odbioru w ciągu 24 godzin od wysyłki. Jeżeli nie dokonano doręczenia drogą elektroniczną, dokonuje się doręczenia zwykłego w trybie określonym w art. 122 i nast.
3. Z zastrzeżeniem ust. 4, osoba fizyczna lub, w przypadku osoby prawnej, jej pełnomocnik, którzy zamierzają wysłać lub odbierać pisma sądowe drogą elektroniczną, mają obowiązek zgłoszenia jednego adresu e-mail w Krajowym Centrum Zgłoszeń, o którym mowa w art. 17 ustawy 4704/2020 (grecki dziennik urzędowy, seria I, nr 133). Jeżeli adresat mieszka lub, w przypadku osoby prawnej, ma siedzibę statutową za granicą, należy dokonać zgłoszenia w Krajowym Centrum Zgłoszeń.
4. Zdefiniowanego w ust. 1-3 doręczenia drogą elektroniczną, skierowanego do państwa, instytucji kredytowej, instytucji płatniczej, instytucji pieniądza elektronicznego lub zakładu ubezpieczeń dokonuje się we właściwej agencji zdecentralizowanej lub oddziale centralnym rewiru, w którym komornik ma siedzibę w chwili doręczenia. W braku właściwej agencji zdecentralizowanej lub oddziału centralnego rewiru doręczenia dokonuje się w siedzibie głównej podmiotów, o których mowa w zdaniu pierwszym. W tym celu pełnomocnicy osób prawnych mają obowiązek zgłoszenia w Krajowym Centrum Zgłoszeń swoich adresów e-mail oraz imienia i nazwiska przedstawiciela, podmiotu umocowanego lub pracownika upoważnionego do odbioru pisma doręczonego drogą elektroniczną.
6. Zarejestrowany adres e-mail zastępuje się innym lub usuwa zgodnie z art. 17 ustawy 4704/2020.
7. Doręczenia upoważnionemu adwokatowi, zgodnie z art. 143 ust. 1 i 3, można dokonać także poprzez wysyłkę na adres e-mail zawarty w piśmie procesowym zgodnie z art. 119 ust. 1 kpc.
8. W przypadku doręczenia drogą elektroniczną terminy procesowe przedłuża się o jeden dzień.
9. Warunki tworzenia i funkcjonowania aplikacji elektronicznej przeznaczonej do doręczania pism sądowych drogą elektroniczną określają w drodze wspólnej decyzji Minister Sprawiedliwości i Minister Administracji Cyfrowej.

6.1 Jaki rodzaj doręczenia drogą elektroniczną w rozumieniu art. 19 ust. 1 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów jest dostępny w tym państwie członkowskim, w przypadku gdy dokument ma być doręczony bezpośrednio osobie, która ma znany adres do doręczeń w innym państwie członkowskim?

Grecja zastrzega sobie prawo do udzielenia odpowiedzi na to pytanie w terminach określonych w rozporządzeniu (UE) 2020/1784.

6.2 Czy zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów określono dodatkowe warunki, na jakich będzie akceptowane doręczanie drogą elektroniczną za pośrednictwem poczty elektronicznej, o którym mowa w art. 19 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia? Zob. też informacje przekazane zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów

Powyższy wariant polegający na doręczeniu pism sądowych drogą elektroniczną jest uzależniony od wydania dekretu prezydenckiego na wniosek Ministra Sprawiedliwości, w którym zostaną określone bardziej szczegółowe wymogi, które należy spełnić.

7 Doręczenie „zastępcze”

7.1 Czy przepisy krajowe dopuszczają stosowanie innych metod doręczenia w przypadkach, w których doręczenie dokumentów adresatowi nie było możliwe (np. zawiadomienie przesłane na adres domowy, do komornika sądowego, drogą pocztową lub przez wywieszenie obwieszczenia)?

W przypadku niezastania adresata w miejscu zamieszkania pismo sądowe doręcza się jednej z osób z nim zamieszkujących, pod warunkiem że osoba taka jest świadoma swoich czynów i nie jest stroną przeciwną w postępowaniu (art. 128 ust. 1 kpc).

Jeżeli żadna z osób wymienionych w akapicie pierwszym nie przebywa w miejscu zamieszkania:

1. pismo sądowe przymocowuje się do drzwi mieszkania adresata w obecności jednego świadka;
2. najpóźniej następnego dnia roboczego po dniu, w którym pismo sądowe przymocowano do drzwi mieszkania, odpis pisma sądowego wydawany nieodpłatnie doręcza się do rąk komendanta komisariatu policji w okręgu, w którym znajduje się miejsce zamieszkania adresata, a w razie jego nieobecności – do rąk funkcjonariusza policji lub zastępcy komendanta albo dyżurnego komisariatu. We wszystkich tych przypadkach doręczenie dokumentuje się za pomocą potwierdzenia, które sporządza się nieodpłatnie pod protokołem doręczenia;
3. najpóźniej następnego dnia roboczego doręczający przesyła adresatowi pocztą pisemne zawiadomienie zawierające wskazanie rodzaju doręczonego pisma sądowego, adresu mieszkania, na którego drzwiach przymocowano pismo, datę przymocowania, informację o organie, któremu przekazano odpis pism sądowych, jak również datę doręczenia. Doręczający nieodpłatnie sporządza i podpisuje pod protokołem doręczenia poświadczenie wysłania pocztą takiego zawiadomienia. Poświadczenie zawiera nazwę urzędu pocztowego, z którego wysłano zawiadomienie, oraz imię i nazwisko pracownika, który je odebrał. Pracownik ten kontrasygnuje to poświadczenie (art. 128 ust. 4 kpc).

W przypadku niezastania adresata w sklepie, biurze lub zakładzie pismo sądowe doręcza się do rąk kierownika sklepu, biura lub zakładu albo do rąk wspólnika, partnera kontraktowego, pracownika lub pomocnika, pod warunkiem że są oni świadomi swoich czynów i nie uczestniczą w postępowaniu w charakterze strony przeciwnej wobec adresata (art. 129 ust. 1 kpc).

Jeżeli żadna z osób wymienionych w akapicie pierwszym nie znajduje się w sklepie, biurze lub zakładzie, zastosowanie mają przepisy art. 128 ust. 4 kpc (art. 129 ust. 2 kpc).

Jeżeli adresat lub osoby, o których mowa w art. 128 i 129, odmówią przyjęcia doręczanych pism sądowych lub podpisania protokołu doręczenia bądź jeśli nie są w stanie go podpisać, doręczający przymocowuje pismo sądowe do drzwi miejsca zamieszkania, biura, sklepu lub zakładu w obecności jednego świadka (art. 130 ust. 1

kpc).

Jeżeli adresat nie ma miejsca zamieszkania, biura, sklepu ani zakładu i albo odmawia przyjęcia doręczanych pism sądowych, albo nie jest w stanie podpisać protokołu doręczenia bądź odmawia podpisania takiego protokołu, a jego odmowę albo niezdolność złożenia podpisu potwierdza jeden świadek powołany w tym celu przez doręczającego, protokół doręcza się do rąk osób, o których mowa w art. 128 ust. 4 lit. b) (art. 130 ust. 2 kpc).

Jeżeli adresat przebywa w szpitalu lub w zakładzie karnym i nawiązanie z nim kontaktu nie jest możliwe, fakt ten wymaga potwierdzenia przez dyrekcję szpitala lub zakładu karnego i odnotowania w protokole doręczenia, a pismo sądowe można doręczyć dyrekcji szpitala lub zakładu karnego, która ma obowiązek doręczenia go do rąk adresata (art. 131 kpc).

Jeżeli adresat jest członkiem załogi statku handlowego, który cumuje w greckim porcie, i jeżeli nie jest obecny albo odmawia przyjęcia pisma sądowego bądź odmawia podpisania protokołu lub nie jest w stanie go podpisać, pismo sądowe doręcza się kapitanowi statku albo jego zastępcy, a jeśli nie są oni obecni albo również odmawiają przyjęcia pisma, wówczas pismo doręcza się kierownikowi podmiotu zarządzającego portem, który jest zobowiązany powiadomić adresata (art. 132 ust. 1 kpc).

Jeżeli adresat jest członkiem załogi statku handlowego, który nie cumuje w greckim porcie, pismo sądowe doręcza się do miejsca jego zamieszkania zgodnie z art. 128, zaś jeżeli nie ma on miejsca zamieszkania, pismo sądowe doręcza się zgodnie z przepisami regulującymi doręczanie pism sądowych osobom, których adres jest nieznany. W każdym przypadku pismo sądowe doręcza się do biura właściciela statku w Grecji lub, w przypadku braku takiego biura, do ewentualnego biura armatora statku w greckim porcie (art. 132 ust. 2 kpc).

Jeżeli w przypadku osób należących do jednej z następujących kategorii, które znajdują się na służbie, nie jest możliwe doręczenie pisma sądowego im bezpośrednio albo ich osobom bliskim lub pomocnikom z nimi zamieszkującym, pismo doręcza się zgodnie z art. 128 ust. 3 i 4. W przypadku:

1. osób pełniących co do zasady służbę w greckiej armii pismo sądowe doręcza się dowódcy jednostki, sztabu lub wydziału, w których służy adresat. Jeżeli jednostka, sztab lub wydział nie są znane, pismo doręcza się przełożonemu odpowiedniego oddziału;
2. oficerów, podoficerów i marynarzy greckiej marynarki pismo sądowe doręcza się dowódcy sztabu generalnego marynarki wojennej;
3. oficerów, podoficerów i personelu greckiego lotnictwa wojskowego pismo sądowe doręcza się dowódcy sztabu generalnego lotnictwa;
4. oficerów i podoficerów greckiej policji i straży przybrzeżnej oraz funkcjonariuszy policji i straży przybrzeżnej pismo sądowe doręcza się kierownikowi ich jednostki;
5. członków personelu obsługującego latarnie morskie, stawy świetlne i stacje sygnałów pismo sądowe doręcza się kierownikowi podmiotu zarządzającego portem w rejonie, w którym wykonują oni swoje obowiązki (art. 133 ust. 1 kpc).

Jeżeli adresat zamieszkuje albo ma siedzibę statutową za granicą, pismo sądowe doręcza się prokuratorowi przy sądzie, przed którym toczy się postępowanie lub przed który ma zostać wytoczone powództwo, albo sądowi, który wydał doręczany wyrok, a w przypadku spraw toczących się przed sądem rejonowym w sprawach cywilnych – prokuratorowi przy sądzie pierwszej instancji w tym okręgu. Wszelkie pisma sądowe dotyczące egzekucji doręcza się prokuratorowi przy sądzie pierwszej instancji, w którego okręgu toczy się postępowanie egzekucyjne, zaś wszelkie dokumenty pozasądowe doręcza się prokuratorowi właściwemu dla ostatniego miejsca zamieszkania lub znanego adresu zamieszkania za granicą, a w przypadku braku miejsca zamieszkania lub znanego adresu zamieszkania za granicą pismo doręcza się prokuratorowi przy sądzie pierwszej instancji miasta stołecznego (art. 132 ust. 1 kpc). Po przyjęciu pisma sądowego prokurator niezwłocznie wysyła je do Ministra Spraw Zagranicznych, który z kolei ma obowiązek przekazać je adresatowi (art. 134 ust. 3 kpc).

Jeżeli miejsce pobytu ani dokładny adres adresata nie są znane, stosuje się przepisy art. 134 ust. 1. Jednocześnie należy opublikować streszczenie pisma procesowego podlegającego doręczeniu w dwóch dziennikach – jednym wydawanym w Atenach oraz drugim wydawanym albo w miejscu, w którym znajduje się siedziba sądu, albo także w Atenach, zgodnie z poleceniem prokuratora, któremu doręcza się przedmiotowe pismo. Streszczenie sporządza i podpisuje doręczający. Musi ono zawierać: imiona i nazwiska stron postępowania, rodzaj doręczanego pisma procesowego, zawarty w piśmie wniosek, a w przypadku wyroków sądowych – ich tenor (rozstrzygnięcie), oznaczenie sądu, przed którym toczy się postępowanie lub przed który ma zostać wytoczone

powództwo, albo imię i nazwisko pracownika sądu przeprowadzającego egzekucję wyroku oraz, jeżeli adresat jest wzywany do stawienia się przed sądem lub dokonania określonej czynności, streszczenie musi również zawierać miejsce i termin stawiennictwa, jak również charakter wspomnianej czynności (art. 135 ust. 1 kpc). Powyższe ma również zastosowanie w przypadku, gdy Ministerstwo Spraw Zagranicznych potwierdza, że nie jest możliwe wysłanie pisma sądowego do osoby, która zamieszkuje albo ma siedzibę statutową za granicą (art. 135 ust. 3 kpc).

Jeżeli biura albo sklepy, o których mowa w art. 128 ust. 4 lit. b) oraz w art. 131, 132 i 133, są zamknięte albo organy lub osoby, o których mowa w tych artykułach, odmawiają przyjęcia doręczanego pisma sądowego lub podpisania protokołu doręczenia, doręczający sporządza protokół i doręcza pismo sądowe prokuratorowi przy sądzie pierwszej instancji, w którego okręgu znajduje się miejsce doręczenia. Następnie prokurator wysyła takie pismo do osoby, która odmówiła jego przyjęcia albo podpisania protokołu.

7.2 Jeżeli stosowane są inne metody, w którym momencie dokumenty uznaje za doręczone?

Jeżeli sposób doręczenia opisany w pkt 7.1 zastosowano w odniesieniu do osoby przebywającej w szpitalu lub osadzonej w zakładzie karnym, osoby odbywającej służbę w wojsku lub w marynarce wojennej lub osoby mieszkającej za granicą, pismo sądowe uznaje się za doręczone, gdy tylko zostanie ono doręczone organom lub osobom, o których mowa w powyższym punkcie, niezależnie od tego, kiedy zostało wysłane i odebrane (art. 136 ust. 1 kpc).

Jeżeli sposób doręczenia opisany w pkt 7.1 zastosowano w odniesieniu do osoby, której nie zastano w jej miejscu zamieszkania, pod warunkiem że w miejscu tym nie zastano także żadnej pełnoletniej osoby bliskiej adresata wspólnie z nim zamieszkującej, pismo sądowe uznaje się za doręczone po jego przymocowaniu do drzwi mieszkania adresata, pod warunkiem że wszystkie wymogi określone w pkt 7.1 w odniesieniu do sposobu doręczenia są spełnione (tj. doręczenie pisma sądowego do rąk komendanta komisariatu policji i wysłanie odpowiedniego pisemnego zawiadomienia pocztą).

7.3 Jeżeli inna metoda doręczenia polega na złożeniu dokumentów w określonym miejscu (np. w urzędzie pocztowym), w jaki sposób informuje się adresata o tym, że dokumenty zostały złożone?

Grecja nigdy nie wprowadziła możliwości złożenia pism sądowych w urzędzie pocztowym jako alternatywnego (pośredniego) sposobu doręczenia. Jeżeli sposób doręczenia opisany w pkt 7.1 zastosowano w odniesieniu do osoby, której nie zastano w jej miejscu zamieszkania, pod warunkiem że w miejscu tym nie zastano także żadnej pełnoletniej osoby bliskiej adresata wspólnie z nim zamieszkującej, po przymocowaniu pisma sądowego do drzwi mieszkania adresata i dostarczeniu odpisu tego pisma komendantowi komisariatu policji do adresata wysyła się pisemne zawiadomienie, w którym określa się rodzaj doręczanego pisma sądowego, adres mieszkania, na którego drzwiach przymocowano pismo, datę przymocowania, nazwę organu, któremu doręczono pismo, oraz datę doręczenia.

7.4 Jeżeli adresat odmawia przyjęcia doręczanych dokumentów, jakie są tego konsekwencje? Czy dokumenty uważa się za skutecznie doręczone, jeśli odmowa nie była uzasadniona?

Zgodnie z pkt 7.1 jeżeli adresat odmawia przyjęcia pisma sądowego albo podpisania protokołu doręczenia, organ odpowiedzialny za doręczenie przymocowuje takie pismo do drzwi mieszkania, biura, sklepu lub zakładu w obecności jednego świadka. Po przymocowaniu na drzwiach pismo sądowe uznaje się za doręczone.

8 Doręczenie drogą pocztową z zagranicy (art. 18 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów)

8.1 Jeżeli poczta doręczy adresatowi w tym państwie członkowskim dokument wysłany z zagranicy w sytuacji, w której wymagane jest potwierdzenie odbioru (art. 18 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów), czy dokument taki może zostać doręczony tylko adresatowi osobiście, czy też można go doręczyć, zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi

doręczania drogą pocztową, także innej osobie pod tym samym adresem?

W takim przypadku urząd pocztowy doręczy pismo sądowe wyłącznie do rąk własnych adresata.

8.2 W jaki sposób można dokonać, zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi doręczania drogą pocztową, doręczenia dokumentów z zagranicy na podstawie art. 18 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów, jeżeli pod adresem, pod który należało doręczyć dokumenty, nie zastano ani adresata, ani żadnej innej osoby uprawnionej do odebrania przesyłki (o ile jest to możliwe na podstawie krajowych przepisów dotyczących doręczania drogą pocztową – zob. powyżej)?

W takim przypadku urząd pocztowy pisemnie powiadomi nieobecnego adresata o piśmie sądowym, które będzie się znajdowało w urzędzie przez wyznaczony okres, w którym będzie on mógł je odebrać.

8.3 Czy urzędy pocztowe przewidują określony termin na odebranie dokumentów przed ich odesłaniem jako niedoręczone? Jeśli tak, w jaki sposób adresat jest informowany o tym, że w urzędzie pocztowym jest do odebrania adresowana do niego przesyłka?

Zob. pkt 8.2.

9 Czy przewiduje się pisemne potwierdzenie doręczenia dokumentu?

Doręczający sporządza protokół, który musi zawierać: a) nakaz doręczenia, b) dokładny opis doręczonego pisma sądowego oraz oznaczenie zainteresowanych osób, c) datę i godzinę doręczenia, d) dane osoby, której doręczono pismo, i sposób doręczenia w przypadku niezastania adresata lub osób, o których mowa w art. 128–135 i art. 138 (art. 139 ust. 1 kpc), lub w przypadku odmowy przyjęcia pisma przez adresata lub wspomniane osoby.

Protokół podpisuje doręczający i osoba odbierająca pismo lub, w przypadku gdy taka osoba odmówi złożenia podpisu lub nie jest w stanie tego uczynić, protokół podpisuje świadek powołany w tym celu (art. 139 ust. 2 kpc).

Doręczający odnotowuje godzinę i datę doręczenia na piśmie i podpisuje je. Adnotacja taka stanowi dowód, na który może się powołać osoba, której doręczono pismo sądowe. W przypadku jakichkolwiek rozbieżności między protokołem doręczenia a adnotacją decydujące znaczenie ma protokół (art. 139 ust. 3 kpc).

Protokół, o którym mowa w art. 139, sporządza się w dwóch egzemplarzach. Jeden egzemplarz doręcza się osobie, która zleciła doręczenie, a drugi, za który nie pobiera się opłaty skarbowej, pozostaje u doręczającego. Doręczający prowadzi specjalny rejestr, w którym umieszcza krótką adnotację dotyczącą doręczenia (art. 140 ust. 1 kpc).

Na wniosek komornik sądowy wydaje odpisy oryginałów pism sądowych przechowywanych w swoich rejestrach osobie, która zleciła doręczenie, i adresatowi oraz dowolnej osobie, która ma prawnie uzasadniony interes, pod warunkiem że prezes sądu pierwszej instancji właściwego dla okręgu, w którym dokonano doręczenia, wyrazi na to zgodę, dokonując odpowiedniej adnotacji na złożonym wniosku (art. 140 ust. 2 kpc).

10 Co się dzieje, gdy z jakichkolwiek powodów adresat nie otrzyma dokumentu lub gdy doręczenie dokumentu nastąpi z naruszeniem przepisów prawa (np. dokument zostanie doręczony osobie trzeciej)? Czy pomimo to doręczenie dokumentu może być uznane za zgodne z prawem (np. czy naruszenie przepisów prawa może być usunięte), czy też musi nastąpić nowa próba doręczenia dokumentu?

Jeżeli strona postępowania nie była w stanie dotrzymać terminu z powodu działania siły wyższej lub z powodu podstępu, którego dopuściła się strona przeciwna (np. nieważne doręczenie przez komornika sądowego lub umyślne niepowiadomienie strony postępowania przez osobę, która odebrała pismo sądowe), ma ona prawo

wystąpić o przywrócenie terminu (art. 152 ust. 1 kpc) w ciągu 30 dni od dnia zgłoszenia przeszkody, która nosiła znamiona siły wyższej, albo od dnia wykrycia podstępów, którego dopuściła się strona przeciwna (art. 153 kpc).

Jeżeli osoba, przeciwko której wydano orzeczenie w postępowaniu zaocznym, nie została w ogóle wezwana do stawienia się przed sądem albo nie została wezwana zgodnie z prawem lub w określonym terminie, ma prawo wnieść sprzeciw od wyroku zaocznego w terminie 15 dni od dnia doręczenia wyroku, jeżeli zamieszkuje w Grecji, lub w terminie 60 dni od dnia ostatniego ogłoszenia streszczenia protokołu doręczenia wyroku zgodnie z art. 135 ust. 1, jeżeli jej adres jest nieznany lub jeżeli zamieszkuje za granicą (art. 501, art. 503 ust. 1 i 2 kpc).

Jeżeli strona postępowania wezwała do stawiennictwa stronę przeciwną, oświadczając, że adres tej strony jest nieznany, mimo iż znała ten adres, strona przeciwna ma prawo, jeżeli przegrała sprawę w całości lub częściowo, wnieść do sądu skargę o wznowienie postępowania w terminie 60 dni od daty doręczenia zaskarżonego wyroku, jeżeli zamieszkuje w Grecji, lub w terminie 120 dni od tej daty, jeżeli jej adres jest nieznany lub osoba ta zamieszkuje za granicą bądź – jeżeli zaskarżony wyrok nie został w ogóle doręczony – w terminie trzech lat od daty jego ogłoszenia, pod warunkiem że wyrok ten nie podlega już zaskarżeniu, w przeciwnym razie od dnia, w którym wyrok się uprawomocnił (art. 538, art. 544 ust. 9, art. 545 ust. 1, 2, 3 i 5 kpc).

11 Jeżeli adresat odmawia przyjęcia dokumentu ze względu na język (art. 12 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów), a sąd lub organ, przed którym toczy się postępowanie sądowe, w wyniku weryfikacji zdecyduje, że odmowa nie była uzasadniona, czy istnieje szczególny środek zaskarżenia tej decyzji?

Zob. pkt 10 akapit drugi w przypadku wyroku zaocznego. Jeżeli adresat stawi się przed sądem (na poparcie przyczyny odmowy), nie można złożyć wniosku o uchylenie wyroku zaocznego. Można jednak wnieść środek zaskarżenia.

12 Czy muszę zapłacić za doręczenie dokumentu, a jeśli tak, to ile? Czy jest różnica między sytuacją, gdy dokument ma być doręczony zgodnie z prawem krajowym, a sytuacją, gdy wniosek o doręczenie pochodzi z innego państwa członkowskiego? Zob. też informacje przekazane zgodnie z art. 15 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów z innego państwa członkowskiego

Koszty doręczenia pism sądowych pokrywa z góry osoba, która wniosła o doręczenie (art. 173 ust. 1 i 3 kpc).

Sąd zarządza pokrycie tych kosztów również przez stronę przegrywającą (art. 176 i art. 189 ust. 1 kpc). Ich wysokość zależy od sposobu i trybu doręczenia. Minimalna kwota za doręczenie pisma sądowego wynosi 35 euro, jeśli pismo sądowe doręcza się osobie, która ma miejsce zamieszkania lub pobytu w tej samej miejscowości, w której znajduje się kancelaria komornika sądowego.

■ Ostatnia aktualizacja: 07/07/2023

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.